

Aşk Taneleri
Yıldız Sarar

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hanife Sarıtaş

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
.com

Kitaplobi
.com

Kitapşeyleri
.com

1. Basım, İstanbul, Nisan 2025

ISBN: 978-625-5896-12-4

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

AŞK TANELERİ

Yıldız Sarar

SERSERİ

Kırılmış umudun, son sesiyim ben
Sanırlar umarsız serseriyim ben
İçimi bilmeyen insanlar elinde
Yaşamadan gençliğim kaldı geride

Hep dinleyen ben oldum, anlamadılar
Yandıkça için için sezemediler
Tükendi gücüm, şimdi neredeler
Yetemedim herkese, üzülen ben oldum

Sevgi nedir bilmeden çabaladım hep
Mutlu olmak nasıldır, bilemedim hiç
Her seçimde kaybeden oldum hayatta
Hep sustum, hayallerim yalan olduğunda
Düşünce tuttuğum eller, nerede şimdi

Özledim ben olmayı, yıllarım gitti
Kıymet bilmezmiş yalancı dostlar
Kıymet bilmezmiş yalancı aşklar
Tuttum ellerinden her mazlumun
Mazlumlar gitti de yılan oldular.

YOLUN SONU

Bitmeyen bir yas içimde sevdan
Cennet ve cehennemde bir arada
Sonu yazılmamış şiirin son mısrası gibi
Her yıl yaşılanıyor bak benimle bu sevda

Yalnızlığı seçtim sanıyorsun ya yanlış burada
Sen olmadığın dünyada seni seçtim tüm ruhumla
İçimde büyüyen ateşe inat yaşadım sevdamı
Bak benim sevdam yirmi dört yaşında

Ne sana sitem ederim ne yalnızlığa
Savruldum içimdeki ateşle yandıkça
Ey ömrümü ömrüne doladığım sevgili
Her gece hayalinle uyur her sabah sesinle uyanırım

Bana anlatma, vardır elbette sebeplerin
Ben aşkın her halini seninle öğrendim
Ayrılığı da sevdayı da senle yaşadım
Bir ağaç gibi büyürken içimde sevda
Kalbimin yağmurlarıyla ıslandım

Bakma yaralarım, bin yıllık sevdam
Cenneti de cehennemi de gördüm ben
Toprak gözlerinde ölmeye geldim kapına
Gayrı ya kalbimi al ya canımı yalvarırım.

RUHUMDA HÜZÜN

Yatağımdaki kokun,
Anımdaki yüzün,
Derdinle bire bir,
Ruhumun adı hüznün.

Kaybedilen umut,
İçimdeki sırrım.
Ruhumdaki çizikler,
Kanlar içindeki aşk.

Suçlamam ki seni
Tüm suçlar benim.
Gidişine sebep
Elbette ki benim.

Ruhumun adı hüznün
Yüzleştiğim korkum
Vazgeçtim ben olmaktan
Vazgeçtim sen olmaktan.

*“17 Ağustos depreminde kaybettiğim ilkokul öğretmenim
Meral Demetçi Coşkun’un anısına”*

TOPRAK ALTINDA

Gazete haberiydın, Ağustos sabahında
Boğazımda düğümlenen nefes oldun
Senli benli değildi sevgi
Sen önce beton sonra toprak altında

Anlamak istedim, ne düşündün
Ne yaşadın, sallanırken yeryüzü
Ne kadar haykırdın kim bilir
Kayarken ellerinden hayat.

Yüzün saklı anılarımda
Karanlıkta cılız bir ışık gibi
Gecenin karanlığını hapsediyor
Gözlerimin yağmurlarında.

Aklımda son görüşüm seni
Son tebessümün taksiye binerken
Umudum vardı, karşılaştığımız bir gün
Üstünde beton, altında toprak olmasaydı

Bir gazete haberiydın, Ağustos sabahında
Kucağında bir bebek, soluksuz bir anne...
Ses ver gayrı bedenim nerde ruhun nerde
Kayboldum yokluğunda bildiğim tek şey
Bedenin bir yerlerde toprak altında...

İNCE SIZIM

Kırık bir kalple öğrendim sevmeyi
Sessiz, suskun çığlıklar eşliğinde
Yüreğimin benekleriyle sakladım
Çaresizliğimden gelen demleri.
Sardım, kundakladım bebek gibi.

Aldığın nefesi, dinledikçe yaşadım
Sustum, derin bir kuyuda gibi
Mahsur kalmış bir kurbandım ben
Şiirler yazdım, türküler yaktım
Dinmedi derindeki incecik sızım.

Unutmak çare olmalıydı oysa
Haykırırken dağların ardına
Sevmeseydim diye avaz avaz
Son cemreye hasret bekledim
Doğsun diye o koca güneş.

Sevmek dediğin zehir kalbe
Yüzünde aradım gülümseme
Ya rab yokluğuyla sına ma beni
Alev almışken buzdan kalbim
Bir nefes değil mi ömür bize.

SUÇ VE MASUMİYET

Bir gün duruverdi, dünya dönmedi
Sustu yüreğim, ben sessizliğe boğuldum
Anlatılanlar söz değil zehirdi
O zehri akıtan, ben değildim ki
Ben değildim anlatılan dillerdeki
Zihinlerinde kurguladıkları sözler, benim değildi.
Kime savunacaktım gerçekleri
Kime anlatacaktım zehrin kaynağındaki hırsı
Ne anlatırsam anlatayım kurgu heyecan verecekti
Gerçeklerin ise heyecanı hiç olmadı.
Sustum... Yer, gök bilirken masumiyetimi
Sustum, susmak hayırdır bilirim elbet.
Sustum ve sustukça gördüm insanoğlunu
İftirayla beslenen sonsuz acizliğini.
Şair insanım ben, becermem kavga etmeyi
Beceremem suçlu gibi çirkefliği, kavgayı.
Dizelerime şikâyet ederim iftiraları
Dizelerim anlatır kırgınlığımı
Sessizliği suç değil isyandır alabildiğine
Suskunluğum isyan eder, yargısız infaza
Beceremem kavga etmeyi, beceremem çirkefliği
Ama yazarım isyanımı, yazarım gerçeği

SEVDAMIN YAŞI YİRMİ DÖRT

Yüreğini yüreğime eklendiğinde
Yaşım on yediydi daha
Sarıp sarmaladım yüreğini
Sustu çığlıklarım içimdeki
Ben seni, biz diye sevdim

Sevdam, gözyaşlarıyla sulandı
Vazgeçmedim sevmekten
İnsan, yüreğiyle büyümüş öğrendim
Geçmişim, geleceğim, son kalem

Var olduysam aşkınla, aşkın ömürdür bana
Sus, ruhumda saklarım seni
Gözyaşlarımdan öptüğünde
Ruhundan operim seni

Canım, can özüm hatırla geçen yılları
Kavuşamasak da ayrılmadık ki
Sevdamızın yaşı yirmi dört oldu
Oysa biz binlerce yıldır tanır gibiyiz bizi.

“Dostum Tuğba Babayiğit’in anısına”

MAHŞER

Derin bir yas bizdeki katıksız
Toprağa düşeli genç bir kadının bedeni
Adsız ölüm sanıyorlar buradakini
Yalan be oğul yetiştirememişler seni

Bir kadın nasıl atılır ki balkondan
İnanmam düştü deme yalandan
Şişman tutamadım dediğin insan
Oyuncak değil ki peluştan.

Masumiyet adamda çıktı yine
Kadın öldü anlatamadı diye
Ah ne kuzum kıydılar sana
Bildik hissettik ağladık
Dinmedi yaşlarımız ama bilirim
Adalet kalmaz mahşere

Sus anam ağlama, sus
Gitti caninin canı Tuğba'n
Suç kimde bilsen de sustu herkes
Yazamadılar ki gerçeklerden.
Duymayan kalmasın Tuğba'm
Gülümsemelerin kaldı anılarımda
Sığmazsın ki mezara bilmezler
Öksüz bir çocuğun kaldı geriye.

Dur insanoğlu, haykır artık
Bu kaçınıcı kadın öldürülen
İki satır yazı yazdılar yine
“Şüpheli ölüm.” diyemediler ki cinayet.
Oysa bunu kadın cinayeti.

SENDEN BİR PARÇA

Gözlerin kesiştiğinde gözlerimle
Adın mühürlendi dudağıma, sebepsiz
Bir oldu nefesin nefesimle, sesin sesimle
Konu sevda kuşu gökyüzünden kalbimize
Sevda kuşu dediğin, öter aşk ile bülbül misali
Destan olur aşk vuslatı, hiç gelmese bile
Her devran böyle değil miydi bizde?
Bakışlarını çektim içime şarap gibi
Senden bir parça taşır gibi sonsuzca
Bir ömür değil bin ömür verdim, o anda
Ruhlarımız sarmalarken birbirini
Ben ruhuna açtım, ruhumun tüm renklerini
Senin gülümsemeni sakladım içime
Biz seninle biz olduk, sensizlikte bile.
Kalbin senden bir parça bende.

GÜNEŞİN KARANLIĞI

Yer kürenin sesiyle irkildi dağlar.
İçine çeken toprak utandı,
Üstüne düşen beton utandı.
Utanmadı insanoğlu hırsından,
Bitmek bilmeyen hırsızlığından.

Bir bebeğin gözleri düşerken toprağa,
Ağladı babalar, yükseldi çılgınlıklar.
Herkes sağır, herkes dilsizdi...
Her saniye yıl oldu, günler yüzyıl.
Güneşin karanlığı belirdi yeryüzünde.

Çaresizlik dizilirken bir bir önümüze,
Yırtılan karanlık olmalıydı oysa seher vaktinde.
Gece ne kadar uzundu; beklerken enkaz altında.
Sesler vardı sesler...
Bir de ses veremeyenler.

Çaresizliğin kollarında yükselirken ruhlar
Cennetin kapıları açıldı, sonuna kadar.
Uzanırken kardeş eli, bir anda
Elde omuz, omuzda can yoktu.
Ağladı gökyüzü, ayaz utandı.

Dinle ey insanoğlu, sarılma bahanene
Giderken canlar bir bir susan sendin.
Anla artık, anla! Bir şey oldu...
Hani olmazdı bir şey?
Çektin güneşin karanlığını hırslarınla!
Utandı dağlar, denizler, utandı gökyüzü.
Bir sen utanmadın eksiklerinden!
Bir sen utanmadın kefensiz gömülenden!
Bir tek sen...